

NNCZ *Dichtbij*

editie 28 jaargang 09 voorjaar 2024

*“Waardevolle
talenten samen
benutten”*

Talenten verbinden

Jong en oud
samen goud

Samen
van waarde

Talentklas
Praktijk

Voorwoord

Alle talenten zijn waardevol

Dit magazine staat in het teken van talenten. Er komen veel voorbeelden langs onder de noemer van talenten, voor ons is het echter veel breder. Wat naar voren komt is dat het van belang is om van betekenis te kunnen zijn, in verbinding te staan met medemensen en mee te kunnen (blijven) doen.

Toen ik in 1982 definitief koos om in de ouderenzorg te gaan werken was dat omdat ik zag dat mensen met dementie bij diagnose of zichtbare verschijnselen daarvan meteen niet meer meededen in de maatschappij, omdat ze niet meer serieus genomen werden. Helaas moet ik constateren dat we in onze maatschappij nog steeds goed zijn in het uitsluiten van mensen in plaats van iemand te waarderen op wat hij/zij wel kan en hoe iedereen een bijdrage kan leveren. Laten we op zoek blijven gaan naar de toegevoegde waarde en talenten van ieder mens ongeacht ziekte of aandoening! Ik denk dat de wereld er een stuk mooier van wordt!

Veel leesplezier!

Vriendelijke groet,

Roeli Mossel
Raad van Bestuur NNCZ

Inhoudsopgave

- 3 Column cliëntenraad
- 4 Jong en oud, samen goud
- 6 #kon minder: de heer Wijnalda haalt alles uit het leven
- 8 De breikoningin
- 10 Creaclub De Zonnehof in Haren
- 12 De Talentklas Praktijk: Leren door te doen
- 14 Muzikaal talent in De Borgstee
- 16 Bijeenkomsten in onze werkgebieden
- 18 Vrijwilliger in beeld Marten Drogst
- 20 Handwerktalenten in Grijskerk
- 22 De NNCZ Dichtbij Puzzel
- 23 Update cliëntenraad en gebiedsraden

Noord Nederlandse Coöperatie
van Zorgorganisaties

Leven zoals u dat wilt, dat is
ons uitgangspunt. Samen met u
kijken we naar de beste vorm
van zorg. Immers:

'Samen zijn we van waarde'.

- Thuiszorg
- Dagbesteding/dagontmoeting
- Wonen in een aanleunwoning
- Verblijf in één van onze woonzorgcentra (verpleeghuis- en verzorgingshuiszorg)
- Herstelzorg en terminale zorg

Contact

Algemene informatie

nummer: 0528 200 200

www.nncz.nl / info@nncz.nl

Alicja Veenker

De zorg staat de komende jaren voor een grote opgave

Allereerst wil ik mijzelf introduceren. Ik ben Alicja Veenker. Sinds 1 februari werkzaam bij de NNCZ als beleidsmedewerker binnen de afdeling KOB (Kwaliteit, Ontwikkeling en Beleid). Daarnaast vervul ik de rol van ondersteuner cliëntenraad.

De cliëntenraad van de NNCZ heeft een belangrijke rol. Naast de formele positie wat het advies- en instemmingsrecht betreft, vertegenwoordigt de cliëntenraad de wensen, voorkeuren en behoeften van cliënten om op deze manier samen de kwaliteit van zorg en dienstverlening vorm te geven. De cliëntenraad van de NNCZ is de stem van de cliënten.

Voor mij is ondersteuning aan de cliëntenraad erg waardevol. De zorg staat de komende jaren voor een grote opgave. Er zijn meer ouderen, hun hulpvraag verandert, de complexiteit van de zorg neemt toe, terwijl er steeds minder zorgprofessionals zijn. Dit vraagt om een krachtige samenwerking tussen zorgorganisaties, cliëntenraden en wijk- en buurtgenoten.

Bewustwording van deze verandering in onze maatschappij is wezenlijk. Ik zie dit proces als een groeimodel die mensen nog dichtbij elkaar brengt en verbindt. Het is belangrijk om er voor elkaar te zijn en elkaar te ondersteunen in de kwetsbare fase van het leven, zoals bij het ouder worden kan ontstaan. Met zicht op de veranderende samenstelling van onze samenleving is het belangrijk dat we dit samen doen. Het is voor ons allen een leerproces. Met een grote bewondering zie ik dat de NNCZ en de cliëntenraad van de NNCZ heel voortvarend samen optrekken om aan deze bewustwording en het leerproces in de maatschappij bij te dragen.

*Namens de cliëntenraad van de NNCZ
Alicja Veenker, ondersteuner cliëntenraad*

Jong en oud, samen goud

Simon Lenten

Het is een mooie middag in het Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos, waar de Historische Kring samen met leerlingen van het Wolfsbos College en de bewoners herinneringen ophalen en oude foto's bekijken. Het project, genaamd 'De connectie: jong en oud, samen goud', draait om het delen van herinneringen en het archiveren van waardevolle foto's en verhalen voor de toekomst.

Simon Lenten, lid van het bestuur van de Historische Kring, spreekt de bewoners toe: "Wij, de Historische Kring, hebben heel veel foto's in ons archief. Die hebben wij in het verleden van families gekregen. Helaas weten we niet altijd wie er op staan. Maar u bent hier nu, dus kan u foto's met de bijbehorende verhalen met ons delen. Jullie zijn de sterren aan het eind van de middag".

mevrouw Dam-Koekoek

"Dit project biedt een prachtige gelegenheid om twee generaties bij elkaar te brengen, te verbinden en zo de geschiedenis weer tot leven te brengen." Simon legt uit dat de foto's en verhalen digitaal worden gearchiveerd door middel van iPads, waardoor ze voor toekomstige generaties bewaard blijven. Simon hoopt dat leerlingen vandaag oprechte interesse tonen en leren hoe belangrijk communicatie met de oudere generatie is. Hij ziet al dat de leerlingen geïnteresseerd zijn en betrokken vragen stellen. Voor de bewoners hoopt hij dat zij de betrokkenheid van de jonge generatie ervaren en leren over moderne technologie.

Een van de sterren van de middag is mevrouw Dam-Koekoek, bewoonster van Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos. "Ik ben geboren in Nieuw-

Balinge. Vanaf 1954 moest ik van mijn vader op de boerderij komen werken en dat heb ik gedaan tot ik getrouwd was met Piet in 1961. Nu wonen we hier en dat vinden we fantastisch. We worden goed verzorgd. Ik heb zelf een spierziekte en mijn man is ook gehandicapt. We krijgen alle zorg die we nodig zijn en we wonen al 10 jaar in dit prachtige huis," deelt ze met een glimlach.

Mevrouw Dam vertelt over haar avonturen die ze heeft meegemaakt tijdens de Crerar-tocht, een destijds jaarlijks wandelevenement ter ere van de bevrijding van Hoogeveen door generaal Crerar. Haar herinneringen brengen levendige beelden naar voren van de wandeltochten van 25 km door Hoogeveen en omstreken, compleet met muziekkorpsen. Ondanks dat de spierziekte van mevrouw Dam toen langzaam begon op te treden, liep ze elk jaar mee. "Vroeger in Nieuw-Balinge hadden wij een wandelgroep en gingen we allemaal tochten lopen die georganiseerd werden. Hier heb ik ook medailles van. Dit zagen wij als ons uitje. We zongen liedjes en ik kon rodelen. Het ging ook wel eens over mul zand en daar had ik moeite mee, kan ik mij nog wel herinneren".

Op de vraag naar het belang van het archiveren van haar foto's met haar verhalen, antwoordt mevrouw Dam dat ze het belangrijk vindt voor de geschiedenis van Hoogeveen. Mevrouw Dam bewondert de mogelijkheden van iPads, waarmee de foto's worden gescand, maar zegt daarbij dat ze hier zelf niet meer aan wil beginnen. "Het is geweldig dat jongeren hiermee kunnen werken," voegt ze eraan toe.

Iris (15 jaar) en Jasmijn (14 jaar), twee leerlingen van het Wolfsbos College, zijn druk bezig met het scannen van de foto's van meneer en mevrouw Dam. De leerlingen stellen vragen over de foto's en luisteren aandachtig. Bij elke foto noteren ze de informatie die mevrouw Dam deelt. Beide leerlingen zijn erg enthousiast. Jasmijn vindt het "super leuk" hoe gepassioneerd de bewoners hun verhalen vertellen en Iris vindt het "heel interessant" om te ontdekken hoe het vroeger was. Iris en Jasmijn hopen vooral te leren over de verschillen tussen vroeger en nu.

Mevrouw Dam vindt het bezoek van de Historische Kring en de leerlingen fijn. Ze waardeert hun interesse in haar verhalen. "Ik hoop dat de foto's en verhalen goed bewaard blijven," zegt mevrouw Dam. Met een glimlach kijkt ze terug naar een mooie middag vol inspanning.

#kon minder: de heer Wijnalda (65) haalt alles uit het leven

De heer Wijnalda maakt heel veel creaties met diamond painting, een kleine impressie is al te zien bij de voordeur van Wijnalda's appartement, in woonzorgcentrum De Nieuwe Wierde. Daarnaast maakt hij mooie attributen van restmateriaal, is hij verzamelaar van miniaturen en bouwt hij modelauto's van bouwpakketten. Hij kan prachtig verhalen vertellen aan medebewoners die hem met een bezoek vereren.

De canvas doeken met diamond painting zijn ware kunstwerken; op het eerste gezicht lijken het foto's, maar dichterbij gekomen, zie je dat het steentjes zijn. Het laatste werk van de heer Wijnalda bevat 100.000 diamantjes. "Ik ben er maandenlang mee bezig geweest, van 's ochtend vroeg tot 's avonds

"Ik sta optimistisch in het leven en ik pluk de dag weer."

laat. Ik moet een beetje bezig wezen. Er blijven altijd steentjes over, die geef ik dan aan mijn buurvrouw en zij maakt er onderzetters van of versiert er kaarten mee.”, aldus de heer Wijnalda. Aangewakkerd door het enthousiasme van zijn zus is het een van zijn vele hobby's geworden. Vooral het kunstwerk met de benzinepompen was bijzonder, omdat de heer Wijnalda eerder authentieke benzinepompen restaureerde. Ook knapte de heer Wijnalda oude tractoren en brommers op en maakte deze weer als nieuw. Er staan diverse miniatures van deze voertuigen in de kamer die hij in betere tijden compleet in ere herstelde. In Wijnalda's kamer waan je je in een waar museum.

“Ik vind het ontzettend jammer dat ik nu niet meer tractoren en brommers kan restaureren. Het lukt niet meer. Maar op een gegeven moment zei ik tegen mezelf ‘Hak de knoop nu maar door.’” Twee jaar geleden ontving de heer Wijnalda een heel slecht bericht van het ziekenhuis. Hij kreeg de diagnose kanker en zou nog maar drie maanden te leven hebben. “Maar ik ben er weer helemaal bovenop gekrabbeld en ben alweer twee jaar verder. De artsen staan er versteld van.” De kanker is nog niet helemaal

weg, maar een van de nieuwste immuuntherapieën sloeg goed aan. “Het gaat heel goed en ik geniet van mijn hobby's.” Het t-shirt van de heer Wijnalda, dat hij kocht in het ziekenhuis na een van de vele bezoeken aldaar, zegt genoeg over zijn positieve instelling: ‘#kon minder’. Het is duidelijk dat de heer Wijnalda geniet, ondanks de lichamelijke beperkingen die hij heeft. “Ik sta optimistisch in het leven en ik pluk de dag weer.”

De breikoningin

In de gangen van Jannes van der Sleedehuis Krakeel wordt ze liefkozend “De Breifabriek” genoemd. Sinds haar kindertijd is mevrouw Benjamins vertrouwd met haar talent, namelijk breien. Haar breinaalden zijn haar beste vrienden.

“Ik begon met breien toen ik acht was. Ik heb het geleerd van mijn oma en ben het altijd blijven doen. Alleen tijdens mijn zwangerschap heb ik het een tijdje niet meer gedaan, want toen ging het even niet.”

Mevrouw Benjamins deelt ook haar talent met anderen. “Ik geef breilessen aan Djois, een andere bewoonster hier. Djois kan goed breien hoor, maar ik help haar als ze vastloopt.”

Af en toe breit mevrouw Benjamins iets voor zorgpersoneel of medebewoners. Zo heeft ze al een aantal keren een trui en vest gebreid die als prijs wegegeven kon worden bij de bingo.

Gevraagd naar wat haar zo aantrekt in breien, antwoordt mevrouw Benjamins: “Voor de gezelligheid, de creativiteit, de handigheid en voldoening. Ik haal plezier uit breien. Ik vind het leuk om mijn breiwerken aan anderen te geven. Bijvoorbeeld deze ochtend; ik had een sjaal gebreid. Er werd al eerder gevraagd ‘voor wie is die?’ Toen zei ik ‘dat kan ik je allemaal niet vertellen’. Het ging over de sjaal voor zorgmedewerker Nicolina. Die had ik vanochtend gegeven, ze was er laaiend enthousiast over. Ze zei: ‘Dat kan ik zelf niet.’” Wel geeft mevrouw Benjamins aan dat ze het belangrijk vindt om qua tijd vrijheid te hebben in het breiproces. “Breien moet iets zijn waar ik mijn tijd voor kan nemen. Ik houd er niet van om met datums te werken.”

Als het op favoriete breiprojecten aankomt, kiest mevrouw Benjamins voor vesten. “Een vest breien, en het liefst met verschillende kleuren, vind ik het leukst. Zolang ik kan breien, blijf ik het met plezier doen.”

Tot slot deelt mevrouw Benjamins nog een ander talent: dansen. “Ik kan ook dansen. Dit deed ik altijd met mijn man. De Engelse wals of de tango,” vertelt ze. “Yvonne, coördinator activiteitenbegeleider van het Jannes van der Sleedenhuis Krakeel, noemt mevrouw Benjamins daarom ook wel de dancing queen van Krakeel.

Nicolina

*“Ik haal plezier uit breien.
Ik vind leuk om mijn breiwerken
aan anderen te geven.”*

- Pippi Langkous -

“Ik heb het nog nooit gedaan dus ik denk dat ik het ~~niet~~ wel kan”

Alida van de Riet, al 37 jaar vrijwilligerscoördinator en activiteitenbegeleider bij woonzorgcentrum De Zonnehof in Haren, vertelt over de creaclub: “Het is een groep van vijf mensen die zelfstandig woont, bij De Zonnehof of hier in Haren. We wilden heel graag mensen inspireren door nieuwe dingen te doen die ze nog niet eerder gedaan hebben; hen uitdagen in hun creativiteit. Je hoeft echter niet creatief te zijn om mee te doen, iedereen is welkom. De regie ligt altijd bij de leden: zij komen met ideeën en geven aan wat ze willen leren. Zo is mevrouw De Boer heel creatief en had mevrouw Van der Spek heel weinig tot geen ervaring met creatieve werken. Juist die verschillende achtergronden zijn heel leuk.”

“Naast het creatief bezig zijn, doen we ook inspiratie op tijdens diverse uitjes.” Mevrouw De Boer: “Zo zijn we bijvoorbeeld naar een pompoenboerderij gegaan om ideeën op te doen.” Alida: “De start was in coronatijd toen we harten van kurken maakten. Andere bewoners, naasten, vrijwilligers en (horeca) medewerkers konden er een pakken en geven aan iemand die ze een warm hart toedragen of een hart onder de riem wilden steken.” Een mooi voorbeeld hoe bijzondere tijden ook mooie nieuwe verbindingen kunnen opleveren. “Met deze groep zijn we verdergegaan, met nieuwe projecten en nieuwe uitdagingen. Elke keer ontstaan er mooie werken door technieken die mensen nog nooit eerder gedaan hebben. Je kunt altijd hetzelfde doen, maar we willen juist iets anders doen.”

Het enthousiasme bij de creaclub is aanstekelijk en het is een hechte groep. Er wordt snel gereageerd

als mevrouw Schuiling ontbreekt “Ze komt toch nog wel?”. Later schuift ze aan, ze moest nog even wachten op de dokter. Mevrouw Van de Werf wordt ook gemist, zij vond het erg jammer dat ze vandaag niet kon komen vanwege haar gezondheid. Voor de Beleeftuin is ze heel actief en creatief geweest en de anderen noemen haar een aanwinst voor de creaclub. Zo zijn er diverse kunstwerken gemaakt voor in de Beleeftuin bij de Zonnehof: een bank is beschilderd, overal liggen versierde keien, zelfs een deel van een paspop siert de tuin. Mevrouw Van der Spek: “Op dit moment zijn we bezig met het maken van het paard “Binkie” van bloempotten. Dit was naar aanleiding van een bezoek van pony Binkie hier.”

Mevrouw Schuiling zegt vaak tegen haar dochter nadat ze bij de creaclub is geweest: “Wat ik nu weer heb gedaan? Dat had ik niet verwacht van mezelf. In het begin

denk ik vaak: ‘Dit kan ik niet.’ Maar als ik dan bezig ben, dan lukt het toch.” Lammie Schuiling, dochter van mevrouw Schuiling en lid van de cliëntenraad van de NNCZ: “In de creaclub worden de talenten zichtbaar, maar ook buiten de creaclub worden de talenten benut. Zo vermaakt mijn moeder kledingstukken voor een meneer hier in de buurt en voor een thuiszorgmedewerker heeft ze aangeboden een zak te vernaaien. Het is mooi om te zien, dat ook al ben je ver in de 80, dat je dan toch nog steeds betekenisvol bent voor anderen.”

Mevrouw De Boer heeft haar hele huis vol staan met creatieve ontwerpen, gemaakt bij de creaclub of thuis. Want aan creativiteit ontbreekt het niet. Ze verft stenen, maakt kaarten, schilderijen en veel meer. “Mijn huis staat er vol mee, of ik geef het weg.” Als we door De Zonnehof lopen richting De Boers appartement komen we onderweg diverse schilderijen

tegen die mevrouw De Boer heeft gemaakt. “Iedere dag kijk ik naar die crea-woensdag uit. Je bent even in een andere omgeving en met elkaar. De sfeer is heel goed en we helpen elkaar. En ik leer nieuwe dingen, zoals werken met brooddeeg of het maken van een thermometer. De Beleeftuin staat ook vol met creaties die we samen hebben gemaakt.”

Alida: “We hebben al zoveel dingen gemaakt van allerlei materialen, zoals bloempotten, knopen, kralen, verf, stenen, enzovoort. Veel is te vinden in de Beleeftuin, maar over een tijdje willen we een expositie maken voor belangstellenden.”

Mevrouw Van der Spek (94): “Ik heb de oorlog van 40-45 meegemaakt. In die tijd heb ik leren handwerken. Toen was ik 11 tot 16 jaar en zaten we alle avonden binnen. Toen heb ik van mijn moeder handwerken geleerd, vooral het breien van sokken en sjaals. Ik brei nu nog voor de hele familie, van babysokjes tot maat 47 voor mijn kleinzoon in Japan. Maar bij de creaclub doe ik dingen die ik nooit eerder heb gedaan. Ik denk vaak van tevoren ‘Dat kan ik toch helemaal niet.’ Maar dan lukt het toch en dan is het heel leuk om te doen, even wat anders. Ik kan bijvoorbeeld helemaal niet schilderen. Maar op een gegeven moment gingen we toch schilderen bij de creaclub. Ik wilde dat eerst niet, dat komt niet goed als ik ga schilderen. Maar toch gedaan en nu schilder ik mee en vind ik het zelfs leuk om te doen.” Lammie Schuiling: “Dat is mooi om te zien. ‘Ik kan het niet, maar ik doe het.’ Er wordt hier zoveel vertrouwen gegeven en dan komt er ook nog eens iets heel moois uit”. Mevrouw Van der Spek: “Ik ga nu een authentieke tractor maken van knopen; wie had dat ooit bedacht?”

Dieni Hendriks, assistent wonen bij De Zonnehof: “Voordat we aan de slag gaan, hebben we eerst gesprekken aan tafel. ‘Wat vindt u leuk om te maken? Wat past bij u?’ Mevrouw Van der Spek heeft bijvoorbeeld altijd een boerderij gehad en haar man reed op de tractor. Hoe leuk is dat dan om die Ford tractor na te maken? We maken allerlei kunstwerken en hebben ook weleens een markt georganiseerd en onze creaties verkocht. Als we met ideeën komen, dan horen we vaak: ‘Dat kunnen wij helemaal niet!’ Zoals laatst het macramé knopen. Maar als we dan bezig gaan, dan blijkt dat iedereen het toch kan”. Alida: “Dan kun je echt een speld horen vallen, iedereen is dan zo geconcentreerd bezig.”

Mevrouw Nieborg woont in de buurt van De Zonnehof en is ook elke woensdag van de partij bij de creaclub. “Het is een heel gezellige groep. Ik heb hier leren tekenen. Dat had ik heel lang niet meer gedaan. Maar we hebben vooral heel veel plezier met elkaar. Laatst maakten we een busreis naar Surhuisterveen waar ook een soortgelijke vorm van dagontmoeting plaatsvond. Daar hebben we rondgekeken en inspiratie opgedaan voor onze Beleeftuin.”

Mevrouw Schuiling maakte haar eerste schilderij op de creaclub. Dat zou je echter niet zeggen als je het bekijkt, het ziet er erg mooi uit. Alida: “De kleuren zijn heel mooi en ik vroeg me af hoe ze bij die kleuren kwam, maar toen bleek dat ze kleurenblind was. De bijzondere kleuren geven een heel mooi effect aan het schilderij. Het is een van de mooiste kunstwerken die hier is gemaakt”. Mevrouw Schuiling: “De laatste keer dat ik zoiets heb gedaan, was op de lagere school. Het leuke is dat iedereen wat anders maakt. Ik wilde eerst niet naar de creaclub, want ik ben helemaal geen kunstenaar. Dat idee heb je dan. Maar ik dacht ‘Toch maar even proberen’. En het blijkt heel leuk te zijn! Nu kom ik elke week en kijk ik ernaar uit.”

De Talentklas Praktijk: *Leren door te doen*

Kinderen van verschillende basisscholen uit de gemeente Hoogeveen van stichting openbaar onderwijs Bijeen konden zich aanmelden voor De Talentklas Praktijk. Inmiddels bestaat de klas uit 10 kinderen in de leeftijd van 12 jaar die elke woensdag samenkomen in het praktijklokaal op basisschool De Schuthoek. Annet Kreulen, intern begeleider op basisschool De Schuthoek in Hoogeveen en projectleider van De Talentklas Praktijk, bezoekt met De Talentklas Praktijk vele bedrijven en organisaties. Onlangs waren ze meerdere keren op bezoek bij Jannes van der Sleedenhuis De Kaap en binnenkort staat er een bezoek aan Jannes van der Sleedenhuis De Vecht op het programma.

Annet: "Wij hadden altijd al een plusklas voor kinderen die iets meer aankunnen, maar we hadden nog niet eerder een klas voor kinderen die moeite hebben met leren uit boekjes. Deze kinderen leren beter door te doen, voor deze kinderen zijn we een pilot gestart, genaamd De Talentklas Praktijk. In onze basisschool heb ik een speciale praktijkruimte ingericht voor De Talentklas Praktijk, met een keuken, werkbanken, gereedschap, naaimachines, serviesgoed, bestek, je kunt het

Lotte (links): "Het lijkt me heel leuk om later in de zorg te werken, want ik vond het heel gezellig met de mensen en het was ook bijzonder om te voelen hoe het is om oud te zijn."

Fajen (rechts): "De mensen waren echt heel lief, grappig en waren heel voorzichtig overall mee. Daar kunnen wij nog wat van leren. Samen gymmen was ook heel leuk."

zo gek niet bedenken. Veel hebben we gekregen van familie, vrienden, burens, ouders van school en bedrijven." De bedoeling is dat de kinderen heel veel te zien krijgen en leren door te doen. Je ziet dat de kinderen hierdoor groeien, omdat ze dingen doen die ze kunnen. We gaan echt op zoek naar de talenten van de kinderen. Want iedereen heeft talenten."

Bij het Jannes van der Sleedenhuis De Kaap is De Talentklas Praktijk al drie keer op bezoek geweest, om ouderen te ontmoeten, met elkaar in gesprek te gaan en ervaren hoe het is om ouder te zijn of hoe het is om te werken in de ouderenzorg. "Eerst hebben de kinderen in de praktijkruimte op school les gehad over injecties. Hoe moet je spuiten? Dit leerden ze op een spons.

Later hebben de kinderen bij het Jannes van der Sleedenhuis middels een spel ervaren hoe het is om ouder te zijn, bijvoorbeeld minder zicht te hebben en minder lucht te krijgen. Bijvoorbeeld door met een rietje in de mond en met een wasknijper een trap op en af te lopen of met je ogen dicht een route lopen met begeleiding. Ook hebben we fruitspiesjes gemaakt en rondgebracht bij de ouderen. Ten slotte hebben de kinderen samen met de ouderen een bewegingsles mee gedaan. De kinderen vonden dit leuk, maar ook de ouderen vonden het onderlinge contact heel erg leuk. Een meisje van De Talentklas Praktijk wilde heel graag later in de zorg werken en legde direct contact met de ouderen."

Bernadet Steenkamp, praktijk-expert bij de NNCZ en vanuit het Jannes van der Sleedenhuis De Kaap betrokken bij De Talentklas Praktijk: "Bij de gym hebben de leerlingen en ouderen veel samen gedaan. Over tennissen met een ballon bijvoorbeeld. Ze stimuleerden elkaar om mee te doen en vooral het plezier wat jong en oud samen beleefden, was heel erg leuk om te zien. De ouderen leken enthousiaster bij de gym dan andere keren en vroegen ook of de leerlingen nog een keer terug kwamen. Wat erg grappig was dat een bewoner en een leerling dezelfde voornaam hadden en elkaar ook helemaal vonden tijdens de gym." Een mooi voorbeeld van benutten van alle talenten en van betekenis zijn voor elkaar.

Muzikaal talent in De Borgstee

De heer Ooijevaar (86) is erg muzikaal en speelt regelmatig accordeon in De Borgstee in Vledder tot grote vreugde van medebewoners en zorgmedewerkers. “Ik heb nooit les gehad.” Zijn dochter, Alice Scalise, vult aan: “Hij hoeft maar een instrument in zijn handen te hebben en hij begint met spelen.” De heer Ooijevaar is erg bescheiden, maar als hij begint te spelen, klinkt het fantastisch en ontstaat er meteen een gezellige sfeer in de huiskamer van De Borgstee tijdens het koffiemoment.

“Ik wil beslist een bijdrage blijven leveren, ik wil me nuttig maken. Ik kan er niet tegen als ik zit te niksen.”

Honger.
**De meeste meensken in oons lantien
warpen vaek et eten weg,
dat ze overholden hebben,
't is krek geliek zo a'k et zeg.
Vuus te veule het ze kookt en
is de maege overvol,
daenkt men vaek niet an bewaeren,
meensken, da's toch al te dol !
Daenk es an die aand're lanen,
waor 't te dreuge is of te nat,
of an grouwe armoewieken
van een hiele grote stad.
Ja, deer wod nog honger leden,
kiender starven pattietoeren,
heb daaromme maor veul eerbied
veur et mooie wark van boeren.**

De heer Ooijevaar speelt als hij de behoefte heeft of als iemand ernaar vraagt, dat kan tijdens de koffie zijn of 's avonds na het eten. “De accordeon is het instrument waar ik het op dit moment het beste mee overweg kan, hoewel het wel een erg zwaar instrument is. Vroeger speelde ik nog mondharmonica, maar die ligt nu klaar voor de verjaardag van mijn achterkleinzoon.”

De heer Ooijevaar woonde in Tuk en is een jaar geleden verhuisd naar De Borgstee in Vledder. Wat meteen opvalt, is het lintje op zijn colbert. Het is een Duitse onderscheiding: ‘Rettung aus Gefahr’. “Toen ik een jaar of 17 was, heb ik tijdens een vakantie een meisje uit een draaikolk in een rivier gehaald. Ze was aan het zwemmen met een vriendin en ze hadden dikke pret. Maar toen riep ze ineens ‘Ik kan er niet uitkomen!’ Ze werd meegesleurd door de stroming. Toen ben ik er maar achteraan gesprongen en heb ik haar eruit gehaald. Daarna kwam er iemand die alles van mij wilde weten, want hij wilde er werk van maken. Vervolgens ontving ik die onderscheiding.” Alice: “Je hebt ook nog je vriend gered, want die sprong er ook achteraan maar die kwam er ook niet uit.”

Tweeënhalft jaar geleden overleed de vrouw van de heer Ooijevaar, hij woonde daarna nog een jaar alleen in Tuk. De overstap naar De Borgstee was niet gemakkelijk, maar de heer Ooijevaar is nu blij dat hij in Vledder woont. “Als er wat te doen is, dan doe ik dat. Ik schil bijvoorbeeld de aardappelen. Ik wil beslist een bijdrage blijven leveren, ik wil me nuttig maken. Ik kan er niet tegen als ik zit te niksen. Af en toe maak ik even een ommetje. Ja en dan kom ik weleens te vallen. Gelukkig is het goed afgelopen. Ik kan heel goed vallen. Dat is geen gekkigheid. Tijdens gymnastiek heb ik geleerd hoe je goed leert vallen.”

Alice: “Hij helpt graag waar het nodig is. Ik denk dat ze heel blij zijn met hem hier. Het is een heel plezierige man om mee om te gaan.” De heer Ooijevaar: “Kleine dingen zoals aardappels schillen of was opvouwen, dat doe ik graag. Of ik zet de vuilnis even buiten. Ik ben teleurgesteld als ik niks kan doen. Maar ja dan ‘is it net oars’, zo zeggen ze dat in het Fries.” Alice: “Dertig jaar geleden verhuisden mijn ouders van Haarlem naar Steggerda in Weststellingwerf. Om de taal te leren hebben ze destijds een cursus Weststellingwerfs gedaan. Daar was mijn vader best goed in en schreef veel gedichten onder zijn pseudoniem Sira. Zijn gedichten werden vaak geplaatst in de plaatselijke krant.” En passant draagt de heer Ooijevaar op zijn Stellingwerfs een mooi gedicht voor uit een van zijn gedichtenbundels.

Het is heel bijzonder hoe de heer Ooijevaar zijn muzikaal talent zichzelf eigen heeft gemaakt. Alice: “Mijn vader speelt op gehoor. Hij leest geen noten, wel heeft hij accordeonles gehad. Van oorsprong is hij onderwijzer op de lagere school en later op de LEO was hij onder andere leraar Nederlands, handenarbeid, etaleren en maatschappijleer, waarna hij adjunct-directeur werd op die school. Omdat hij meer contact met de leerlingen wilde, is hij uiteindelijk van baan veranderd en heeft hij tot zijn pensioen handenarbeid gegeven.” Als de heer Ooijevaar ‘Als de klok van Arnemuiden’ begint te spelen, ontstaat er meteen een vrolijke, gezellige sfeer. Mensen beginnen spontaan mee te zingen en mee te bewegen op de prachtige muziek.

Samen van Waarde - ook in de toekomst

Afgelopen december zijn er in onze werkgebieden bijeenkomsten georganiseerd, over de veranderende samenstelling van onze maatschappij en de consequenties die dit met zich meebrengt. Het aantal ouderen groeit namelijk zeer sterk en het aantal jongeren neemt af. De vraag waar we nu met z'n allen als maatschappij voor staan: Hoe kunnen we met minder middelen en minder professionals meer mensen met een hulpvraag van diensten voorzien?

“Er is een grote noodzaak om aan die verandering te werken. Als we daar niks aan doen, dan zal het zo zijn dat de meest kwetsbare mensen tussen wal en schip raken. Als er veel meer mensen zijn met een hulpvraag, minder professionals beschikbaar, je hebt geen netwerk en je hebt onvoldoende financiële middelen om zelf je zorg in te kopen, dan is dat straks de meest kwetsbare groep die geen hulp zal hebben. Dus we zullen dingen anders moeten doen”, aldus Roeli Mossel.

De bijeenkomsten begonnen met een welkomstwoord en presentatie gegeven door Roeli Mossel. Daarna

was er een moment voor bezoekers (cliënten en hun netwerk, zorgprofessionals en vrijwilligers) van de bijeenkomst om met elkaar in gesprek te gaan, waardevolle oplossingen en ideeën te delen en vragen te stellen.

Het is een oproep aan iedereen om mee te denken en samen te werken, zodat we er samen voor kunnen zorgen dat iedereen die hulp nodig heeft, deze ook kan ontvangen.

We moeten nieuwe oplossingen vinden hoe we willen (samen)leven. Samen gaan we nadenken over de

veranderingen en we zullen er met z'n allen een bijdrage aan moeten leveren. Hulpvragen moeten op een nieuwe manier opgelost moeten worden.

De bijeenkomsten van afgelopen december vormen slechts een beginpunt van een breder gesprek en de start van het programma 'Samen van Waarde - ook in de toekomst'.

Laten we gezamenlijk vooruitkijken en werken aan een fijne en zorgzame samenleving voor ons allen!

“We moeten nieuwe oplossingen vinden hoe we willen (samen)leven”

Vrijwilliger in beeld

Marten Drogts

Marten Drogts, een energieke zeventiger die al 11 jaar actief is als vrijwilliger bij de NNCZ.

“Sinds de opening van Jannes van der Sleedenhuis De Vecht ben ik betrokken als vrijwilliger. In eerste instantie hielp ik samen met mijn vrouw mee met de activiteitencommissie. Ik mocht tijdens bijvoorbeeld de kerst de versieringen doen en voor diverse markten dingen slepen en kraampjes klaarzetten. Later ben ik begonnen met het maken van het activiteitenkrantje, met onder andere puzzels waarbij je prijzen kon winnen. Ook heb ik samen met een activiteitenbegeleidster muziekavonden georganiseerd. Dit was ook erg leuk om te doen. Sinds vijf jaar ben ik aan het chaufferen.”

“Ik vind het gezellig om mensen op te halen en een praatje te maken”

Marten begon als chauffeur voor Jannes van der Sleedenhuis Wolfsbos, waar hij maaltijden bracht, maar ontdekte al snel dat hij meer voldoening haalde uit direct contact met mensen. “Ik vind het gezellig om mensen op te halen en een praatje te maken,” vertelt hij. “Uiteindelijk kwam ik bij Woonzorgcentrum Beatrix terecht, omdat daar de nood hoog was. Bij de Beatrix is het heel gemoedelijk; de collega’s onderling en de verpleging in combinatie met dagontmoeting en de activiteitenbegeleiders.”

Marten vertelt verder over zijn werkzaamheden als vrijwillige chauffeur. “Ik rij nu twee dagen in de week, afwisselend voor de Beatrix en Jannes van der Sleedenhuis De Vecht. Voor de dagontmoeting haal ik ’s ochtends mensen op van huis en in de middag breng ik ze weer terug. Af en toe zit ik ook in een andere bus, dan rijd ik de hele dag overal naar toe; naar een arts, het ziekenhuis of doe ik boodschappenritten.”

Wat Marten het meeste voldoening geeft in zijn vrijwilligerswerk? “De mensen! Ik vind autorijden mooi hoor, maar vooral de omgang met de mensen en het even geinen vind ik leuk. Hoe tevreden ze zijn als je ze ophaalt en ze weer thuis brengt, geeft mij voldoening. Op donderdag bij

de Beatrix rijden we met twee bussen en na afloop, 's ochtends, zitten we dan met 5 of 6 mannen en de vrijwilligers even aan de koffie. Super gezellig altijd, vind ik."

Een mooi moment dat hem is bijgebleven: "In het begin van mijn tijd als chauffeur bij de Beatrix haalde ik regelmatig een meneer op. Op een gegeven moment vroeg hij mij, 'Marten ken je mij niet meer?' Nee, ik herkende hem niet. Het bleek dat wij in hetzelfde team hadden gevoetbald, 60 jaar geleden! Ik had nog een

foto van het team. Ik had de foto op een A4 geprint en aan hem gegeven. Hij herkende alle spelers nog."

Marten benadrukt het belang van meer vrijwilligers: "Ik denk dat we meer chauffeurs moeten hebben. Ik ben nu 70, maar ik denk dat na mijn 75ste het mooi is om te zeggen dat het goed is zo. Het moet natuurlijk wel vertrouwd zijn. Je moet de mensen begeleiden als ze in de bus in- en uitgaan." Tot die tijd hoopt Marten te blijven genieten van het contact met de mensen, de gezelligheid en de beweging die hij tijdens zijn vrijwilligerswerk krijgt.

"Ik vind het leuk. Het is eigenlijk therapie voor mijzelf."

"Ik vind het leuk. Het is eigenlijk therapie voor mezelf. Anders had ik vandaag tot negen uur in mijn bed gelegen en dan maar kijken wat ik vandaag maar eens zal doen? Het is een half uur fietsen vanaf mijn huis naar de Beatrix, vervolgens ben ik ongeveer anderhalf uur aan het chaufferen, fiets ik weer terug naar huis en 's middags ga ik weer. Ik doe het voor de contacten met de mensen en voor mezelf. Je blijft zelf ook in beweging. Win-win, dat is het ook eigenlijk."

Annemarie Steendijk

Mevrouw Steendijk haakt vele dierenknuffels. Ze werkt heel precies volgens een patroon en is met het maken van een knuffel enkele weken bezig. De knuffels zijn niet bedoeld voor het winkeltje, maar omdat ze het heel gezellig vindt om onderdeel te zijn van de Hobbyclub. "Ik woon hier in de buurt en dacht er niet meteen aan om hierheen te gaan. Dyane (Onstenk red.) die vlak bij mij woont, wees me op de Hobbyclub in het dorp in De Nieuwe Wierde en nam me eens mee. Uit mezelf zou ik niet zo snel naar vreemde mensen gaan. Maar Dyane nam me mee en introduceerde mij en ik voelde me eigenlijk meteen op mijn gemak. Het is hartstikke leuk. Het haken is in coronatijd begonnen, toen haakte ik vooral dekens. Dat leerde ik via filmpjes op internet en toen kreeg ik de smaak te pakken." Ze benadrukt het nog eens als Dyane langs loopt: "Ik ben heel blij dat je me hiernaartoe hebt meegenomen, uit mijn hol. Ik kom daar heel moeilijk uit namelijk."

Handwerktalenten in Grijpskerk

Op dinsdagochtend komen een aantal inwoners uit Grijpskerk bijeen op het Dorpsplein in MFC De Nieuwe Wierde (MFC = multifunctioneel centrum) waarin ook het woonzorgcentrum is gevestigd. Inwoners van Grijpskerk inclusief bewoners van De Nieuwe Wierde delen hun talenten met elkaar en maken knuffels, kaarten en dekens maar vooral de sokken (van echte Noorse wol!) zijn erg in trek die inmiddels op bestelling worden gebreid. De producten van de zogenoemde "Hobbyclub" worden vervolgens verkocht op maandagmiddag door mevrouw Stubbe, bewoner van woonzorgcentrum De Nieuwe Wierde, en een van de betrokken deelnemers. De opbrengst van het winkeltje wordt besteed aan activiteiten in MFC Grijpskerk voor de bewoners van De Nieuwe Wierde en de deelnemers van de Hobbyclub, zoals een concert of een bingo, waarbij leerlingen van het Lauwers College ondersteunen.

Mieke Baars

Mevrouw Baars is fan van de dierenknuffels van mevrouw Steendijk en laat verschillende foto's zien van haar creaties. De leden van de Hobbyclub inspireren elkaar. Zelf maakt mevrouw Baars ook onder andere knuffels, maar dan zonder patroon, uit het hoofd. "Ik maak zomaar wat, dan is het ene oor langer dan de andere. Dat vind ik geweldig. Het is dan ook helemaal niet erg als je foutjes maakt, dat maakt de knuffel alleen maar leuker en het valt niet op want niets is perfect aan de knuffel."

Nel Terpstra

“Vroeger heb ik altijd op de kermis gestaan in de schiettent, 33 jaar lang. Ze kennen me hier in de omgeving daarom nog goed. Ik kwam hier eerst altijd met de taxi vanuit Garnwerd naartoe. Nu woon ik in De Nieuwe Wierde en schuif ik zo elke week aan. Ik haak veel kleertjes voor mijn kleinkinderen en ik haak sjaals. Breien lukt helaas niet meer, want ik ben suikerpatiënt en door het regelmatig moeten prikken in mijn vingers wil het breien niet zo best meer. Maar haken gaat prima. Ik maak ontzettend veel sjaals. Het werkt ook aanstekelijk. Als ik een sjaal heb gemaakt en anderen zien het, dan willen ze er ook meteen een. Heel leuk om mensen er zo blij mee te maken.” Mevrouw Terpstra laat via een duidelijke instructie de ingewikkelde steken zien aan de Hobbyclub en zo leren ze weer van elkaar.

Wina Fokkinga

Mevrouw Fokkinga staat bekend om de vele Nijntjes die ze haakt. Ze krijgt regelmatig verzoeken voor bepaalde Nijntje-figuren. “Zo is mijn kleinzoon gek op Nijntje, maar hij wilde per se een Nijntje met een broek aan, niet met een jurk.” Ook geeft ze Nijntjes cadeau aan de kinderen die gedoopt worden in de plaatselijke kerk. Ondertussen heeft ze al wel meer dan 300 Nijntjes gehaakt! Ze geeft tips in de Hobbyclub, maar ze heeft er ook dingen geleerd van anderen, “zoals het ‘onzichtbaar’ doorhaken met een andere kleur zodat de pootjes bijvoorbeeld onzichtbaar overgaan in de andere kleur van de mouwtjes”. Maar naast Nijntjes haakt mevrouw Fokkinga ook andere figuurtjes, zoals een herderin met schapjes en lammetjes.

Mevrouw De Jong-Widija

Mevrouw De Jong-Widija maakt kaarten en knipt heel precies zeer gedetailleerde patronen die de kaarten sieren. “Ik maak al heel lang kaarten, eerder voor de zendingen van de kerk. Mijn man en broer zijn overleden en dat maakt mij heel erg verdrietig, gelukkig komt mijn dochter heel vaak langs. Maar ik ben blij dat ik hier ook elke week wat afleiding kan vinden in het handwerken. Het is hier heel gezellig.”

Dyane Onstenk

Dyane woont in Grijpskerk en dichtbij het MFC. “Dit is niet zomaar een Hobbyclub, het zijn creatieve mensen met vele handwerk таланten. We maken echt heel mooie dingen en het wordt met liefde gemaakt. Er zit veel kennis hier aan tafel. Bovendien heeft het een preventieve functie, door deze vorm van ontmoeting kunnen mensen langer in hun eigen vertrouwde omgeving blijven wonen. Voor mij is het een opstapje geweest om terug te komen in de maatschappij. De Hobbyclub verbindt de mensen uit het dorp. Samen zijn, gezelligheid en nieuwe dingen leren. Het is een vast moment in de week die vaststaat in mijn agenda.”

MFC De Nieuwe Wierde

In Grijpskerk is het MFC De Nieuwe Wierde ontstaan door een nauwe samenwerkingsdriehoek tussen het Multi Functioneel Centrum, Dorpsraad Grijpskerk en zorgaanbieder (NNCZ) en dit heeft geresulteerd in een prachtig MFC. Het is hét ontmoetingscentrum voor jong en oud in Grijpskerk. Door deze verbinding is het voor mensen mogelijk om langer in hun eigen vertrouwde omgeving te blijven wonen en dat een voorziening als De Nieuwe Wierde kan blijven bestaan. Het verbinden van informele zorg (geleverd door mantelzorgers, vrijwilligers en dorpsgenoten) en professionele zorg kan door deze intense samenwerking goed worden vormgegeven, waardoor we samen tot meer in staat zijn dan ieder voor zich. De Nieuwe Wierde is tevens een ontmoetingsplek voor inwoners van Grijpskerk en omgeving. Iedereen kan gebruik maken van de voorzieningen die De Nieuwe Wierde biedt, zoals het restaurant, de bibliotheek en de zalen.

De NNCZ Dichtbij Puzzel

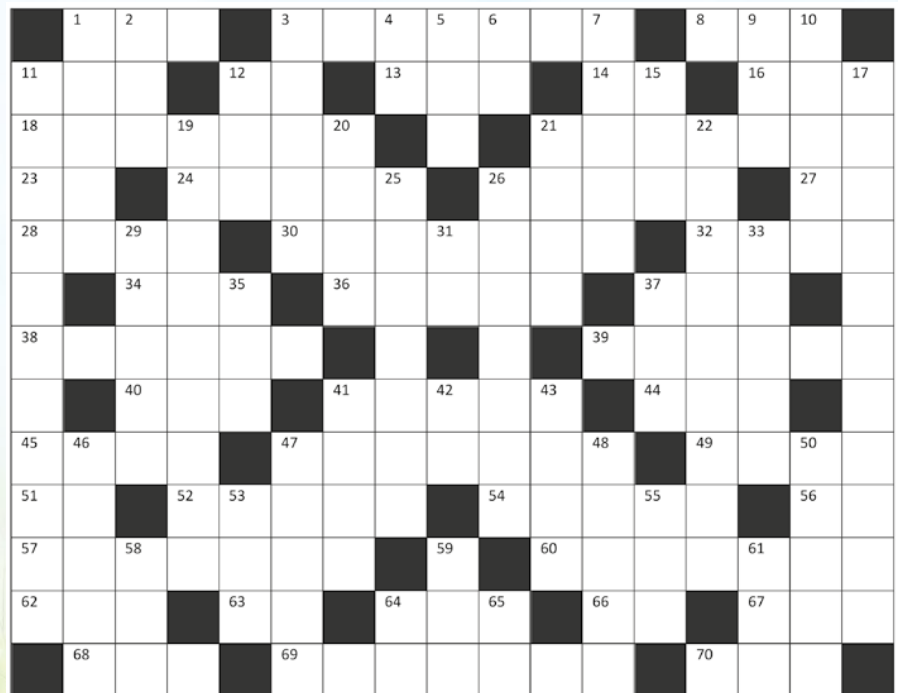
In dit nummer van NNCZ *Dichtbij* een kruiswoordpuzzel. Los de puzzel op en stuur het juiste woord per e-mail naar: communicatie@nncz.nl of schrijf een briefje met de oplossing naar:

NNCZ / afdeling communicatie, Stephensonstraat 1, 7903 AS Hoogeveen

Uit alle goed binnengekomen antwoorden, wordt één prijswinnaar geloot. Het juiste antwoord kan tot 20 mei 2024 ingestuurd worden. **De prijs is een overheerlijke NNCZ slagroomtaart!**

De oplossing van de vorige puzzel was: *vrijwilliger*.

Uit de reacties en inzendingen hebben we een winnaar geloot: de bewoners van de Melkweg bij het Jannes van der Sleedenhuis Krakeel. Op de foto de heer Van Deest en mevrouw Koopman en NNCZ-medewerkers Danique Klok en Tamara Krikken.

Horizontaal:

1. Voedingsstof	40. Nieuw
3. Bagagesjouw op stations	41. Houten stok met voetsteun
8. Halsdoek	44. Chinees gerecht
11. Tijdmaat	45. Kleur
12. Neon	47. Drukken
13. Watervogel	49. Gewicht
14. En andere	51. Dierengeluid
16. Sloom	52. Verlangen
18. Azaat	54. Keurkorps
21. Bokstern	56. Maanstand
23. Overdreven	57. Familiebezit
24. Wildrund	60. Grapje
26. Afscheiden stand	62. Televisie-bedrijf
27. Hij	63. Zangnoot
28. Steltloper	64. Bloemaand
30. Buffet	66. Te koop
32. Opgewonden toestand	67. IJzerhoudende grond
34. Redactie	68. Kort baardje
36. Grof	69. Gage
37. Sportartikel	70. Afgelegen
38. Wildgerecht	
39. Neerkomen	

Verticaal:

1. Houtsoort	29. Godin
2. Tijdperk	31. Sportterm
3. Plaats in Limburg	33. Vader of moeder
4. Telegraaf restant	35. Duet
5. Graanafval	37. Kappersgerei
6. In loco	41. Kettingraadje
7. Vorm van een schoen	42. Oude lengtemaat
9. Europeaan	43. Nakomeling
10. Het samengaan van bedrijven	46. Gesloten rijtuig
11. Verspreiden	47. Brandkast
12. Negatie	48. Onbepaald voornaamwoord
15. Nummer	50. Bloem
17. Iemand die van party's houdt	53. Atmosfeer
19. Delfstof	55. Klap
20. Vervolgserie	58. Amerikaanse federale politie
21. Keukengerei	59. Papegaai
22. Verzoenen	61. Dicht
25. Klieven	64. Milliliter
26. Plantengeslacht	65. Ingenieur

Vul de letters behorende bij de cijfers in:

4   50   39   57   56   52   2   40

Update cliëntenraad en gebiedsraden

Wist u dat...

Wij op 8 februari jl. de bijeenkomst over innovatie en zorgtechnologie in de Health Hub in Roden hebben bezocht?

De gebiedsraad van woonzorgcentrum Beatrix ook was uitgenodigd bij het werkbezoek van Wethouder Mark Tuit op 21 februari 2024?

Wij aanwezig waren bij de opening van de nieuwe gemeenschapsruimte in het Senioren Appartementencomplex "t Allee" in Hollandscheveld om de verbinding met het woonzorgcentrum Beatrix te leggen?

De Wet medezeggenschap cliënten zorginstellingen (WMCZ 2018) in 2025 landelijk geëvalueerd wordt?

Ook de cliëntenraad is vertegenwoordigd in het omvangrijke project 'Samen van Waarde - ook in de toekomst'? (Zie pagina 16 in dit magazine)?

De cliëntenraad werkt met aandachtsvelden. Dit zijn onderwerpen waar de cliëntenraad extra aandacht aan besteedt, omdat deze belangrijk zijn voor de cliënten.

Voor 2023-2024 zijn dit:

- Zelfstandig wonende cliënten
- Zorgtechnologie
- Positionering van de (lokale) gebiedsraden
- Eten en drinken

Lida de Boer na een zittingstermijn van 10 jaar afscheid neemt van de gebiedsraad van Grijskerk? De Gebiedsraad is Lida zeer erkentelijk voor haar bijdrage die zij voor de Nieuwe Wierde heeft betekend. Lida blijft als vrijwilliger betrokken bij de Nieuwe Wierde.

Colofon

NNCZ Dichtbij is een uitgave van de NNCZ en verschijnt vier keer per jaar in een oplage van 1700. Redactie NNCZ Dichtbij: Communicatie NNCZ communicatie@nncz.nl Vormgeving: Atie te Velde

De Noord Nederlandse Coöperatie van Zorgorganisaties is een zorgorganisatie die ondersteuning biedt op het gebied van wonen, welzijn en (thuis)zorg. De NNCZ heeft een aantal werkgebieden; Hoogeveen, Haren, Hollandscheveld, Grijpskerk, Noordbroek en Vledder (en omstreken).

De NNCZ bedankt iedereen die mee heeft gewerkt aan dit magazine.

De NNCZ biedt u

- Thuiszorg
- Dagbesteding/dagontmoeting
- Wonen in een aanleunwoning
- Verblijf in één van onze woonzorgcentra (verpleeghuiszorg en verzorgingshuiszorg)
- Herstelzorg en terminale zorg

We ondersteunen cliënten en dragen bij aan zo lang mogelijk zelfstandig te leven. Thuis, of in een van onze vestigingen. Daarvoor werken we zo veel mogelijk samen met familie, vrijwilligers, dorpscoöperaties, gemeenten, huisartsen en andere professionals. Immers: **'Samen zijn we van waarde'**.

Wilt u NNCZ *Dichtbij* digitaal ontvangen? Aanmelden kan op www.nncz.nl.

Klantadviescentrum

Heeft u vragen op het gebied van zorg, diensten, welzijn of wonen? Of over wachtlijsten en bemiddeling van zorg? Onze klantadviseurs staan u graag te woord. Het Klantadviescentrum ondersteunt u bij het zelfstandig wonen en helpt bij het vinden van passende hulp.

Noord Nederlandse Coöperatie van Zorgorganisaties

NNCZ (bezoekadres)
Stephensonstraat 1
7903 AS Hoogeveen

Algemene informatie
nummer: 0528 200 200
www.nncz.nl / info@nncz.nl

Klantadviescentrum:
Telefoon: 0800 7076